

ת"פ 10712/01/09 - גלאל אבו חמדה, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2015

ת"פ 10712-01-09 מדינת ישראל נ' אבו חמדה
בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המבקש

גלאל אבו חמדה,
ע"י ב"כ עו"ד ג'ואד סקס

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה, מחלקה פלילית

החלטה

לפני בקשה לחישוב תקופת הפסילה של רישיון הנהיגה של המבקש.

ביום 14.9.05 נדון המבקש בנוכחותו בבית המשפט לענייני תעבורה בעכו במסגרת תיק ת"ד 10237/04, בין היתר, לעונש פסילה בפועל של 12 חודשים, כאשר בהתאם לגזר הדין מניין הימים של הפסילה החל ביום 6.6.05. ביום 20.1.10 נדון המבקש בנוכחותו בבית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרת ת"פ 10712-01-09, בין היתר, לעונש פסילה בפועל של 5 שנים, זאת לאחר שהודה בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ונהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10א' + 62 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], 1971. יצוין כי גזר הדין ניתן על ידי כבוד השופטת צילה קינן, אשר פרשה לגימלאות. ולכן הועברה הבקשה להכרעה.

המבקש טוען כי כעולה מדו"ח הנפקת רישיונות מטעם משרד התחבורה פקע רישיונו ולא חודש החל מיום 16.6.05. כמו כן, נטען כי במסגרת גזר הדין הראשון הורה כבוד השופט בכר כי מניין הפסילה הראשונה יחל מיום 6.6.05, שכן הרישיון כבר היה מופקד וגם לא חודש. המבקש טוען כי הואיל וערב מתן גזר הדין השני, בבית המשפט המחוזי בחיפה, לא היה ברשותו רישיון להפקדה, בשל היותו מופקד, ורישיונו פקע החל מיום 16.6.05, יש לראות ביום מתן גזר הדין השני, יום 20.1.10, כמועד שממנו יתחיל מניין הפסילה כמענה לחובת הפקדת הרישיון בהתאם לגזר הדין השני. יצוין לעניין זה כי בדיון שהתקיים בפני הסכים ב"כ המבקש לכך שלאור סעיף 42ג' לפקודת התעבורה, תקופת המאסר שהוטלה בגזר הדין מיום 20.1.10 לא תיחשב במניין תקופת הפסילה שהוטלה. המבקש מצרף אישור משרד הרישוי וטוען כי ממנו עולה כי רישיונו הופקד ביום 6.6.05 ולא חודש עוד. עוד טוען המבקש כי במהלך כל התקופה שחלפה מאז מתן גזר הדין השני לא נהג ברכב כלשהו היות והיה מודע לאיסור לנהוג.

המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה לחישוב מניין ימי הפסילה, שכן על פי הפסיקה הסמכות לדון בבקשה לחישוב מניין ימי פסילה על פי גזר דין בהליך פלילי הינה של רשות הרישוי. נגד החלטת הרשות ניתן להגיש עתירה לבית המשפט

לעניינים מנהליים, אשר הינו מוסמך לדון בהחלטה של רשות לפי פקודת התעבורה, לרבות החלטה בענייני רישוי ובטיחות של נהגים. כן נטען כי העובדה שהמבקש הפקיד את רישיון הנהיגה שלו כבר בתאריך 6.6.05, קרי, 5 שנים לפני שנגזר דינו בתיק שבנדון, אין בה כדי לפטור אותו מהפקדה נוספת בתיק הנדון, ועל כן חובה על המבקש להפקיד את רישיון הנהיגה או תחליף המצאה בתיק הנדון לצורך תחילת מניין ימי הפסילה.

המבקש בתשובתו לתגובת המשיבה טען כי לבימ"ש זה הסמכות להכריע בבקשה באופן מקביל לסמכות הנתונה בידי רשות הרישוי. כן נטען כי שורת הצדק מחייבת התגייסות לטובתו של המבקש, עת בוזבזו לכאורה חודשים ארוכים במסגרתם נמנע המבקש מכל נהיגה או עבירה. בנוסף צירף המבקש תצהיר לעניין אי החזקת רישיון נהיגה לצורך התחלת מניין הימים החל ממועד זה.

דין ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני, סבורני כי יש לדחות את בקשת המבקש כי בימ"ש זה יקבע את תקופת הפסילה של המבקש, זאת בכפוף למתן הוראה למשרד הרישוי לדון בפנייתו של ב"כ המבקש לחישוב תקופת הפסילה ולמתן החלטה בעניין זה, זאת לאחר שהמבקש יגיש למשרד הרישוי בקשה בכתב כדרוש.

נכונה הטענה, כפי שטען ב"כ המשיבה, כי הסמכות לחשב את מניין ימי הפסילה של רישיון נהיגה על פי גזר דין מסורה לרשות הרישוי והביקורת השיפוטית על החלטתה של הרשות נתונה לבית המשפט לעניינים מנהליים. ראו:

ע"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 14.4.14);

בש"פ 4840/14 אברהם נברו נ' מדינת ישראל (מיום 30.7.14).

על כן, על המבקש לפנות לרשות הרישוי בבקשה לחישוב תקופת הפסילה כאשר הביקורת השיפוטית על החלטת רשות הרישוי תהיה נתונה לבית המשפט לעניינים מנהליים. לאור הפסיקה שאזכרה לעיל, אין מקום שבימ"ש זה ידון בבקשת חישוב תקופת הפסילה, אלא מדובר בעניין שנמצא בסמכותה של רשות הרישוי.

יצוין כי ראיתי את הודעת ב"כ המבקש אשר הוגשה לאחר קיום הדיון בפני ביום 19.11.15 בכל הנוגע לפנייתו למשרד הרישוי ושיחתו עם מנהלת הסניף, אשר לטענתו הבהירה לו כי משרד הרישוי לא ייתן כל קביעות בבקשות של חישוב פסילה. לעניין זה הוגשה הודעת המשיבה בצירוף מכתבה של גב' חנה המינה, מנהלת תחום רכב ונהיגה במשרד הרישוי מחוז חיפה והצפון, לפיה גב' המינה הסבירה לב"כ המבקש כי עליו להגיש בקשה מסודרת בכתב לחישוב הפסילה בהתאם לנהלים ופנייתו תיענה בהתאם לנהלי משרד הרישוי. על כן, על המבקש לפנות למשרד הרישוי בכתב בבקשה מסודרת ומפורטת ועל משרד הרישוי ליתן מענה לפניית המבקש לחישוב הפסילה.

יוער, בשולי האמור, כי העובדה שב"כ המבקש לא דיוק, כך לכאורה, בהצגת תוכן שיחתו עם הגב' המינה, מעוררת תהיות. לא ארחיב מעבר לכך אדגיש רק כי בהליך מנהלי די היה בכך כדי לדחות בקשה על הסף.

בסיכומי של דבר הבקשה נדחית. למבקש הזכות לפנות לרשות הרישוי בבקשה מתאימה בכתב. על רשות הרישוי לדון בבקשתו של המבקש לחישוב תקופת הפסילה ולתת החלטה בנושא. אדגיש כי לגופה של הבקשה אינני מביע כל עמדה.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים. הפרקליט המטפל יעביר את ההחלטה לגורם המתאים במשרד הרישוי.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ו, 26 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא